

عنوان مقاله:

جایگاه نوع ادبی اعترافات در ادبیات فارسی با تکیه بر مقایسه المنقذ من الضلال غزالی با اعترافات آگوستین

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

خاور قربانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد

ادریس اسلامی - مربی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد

خلاصه مقاله:

اعترافات در ادبیات غرب یک نوع ادبی محسوب می شود و قدیمی ترین نمونه آن اعترافات قدیس آگوستین است. با وجود آن که تاکنون این نوع در زبان و ادبیات فارسی، یک نوع مستقل ادبی معرفی نشده، اما برخی صاحب نظران کتاب المنقذ من الضلال غزالی را اعتراف گونه شمرده اند. برخی دیگر آن را شبیه اعترافات آگوستین دانسته اند. بدون اینکه این نامگذاری و معیت، از معیار علمی و ادبی برخوردار باشد. این مقاله با مقایسه دو کتاب اعترافات آگوستین و المنقذ من الضلال غزالی، از لحاظ فرم و محتوا، تلاش می کند به مسائلی مانند جایگاه اعترافات در ادبیات فارسی، صحت یا عدم صحت اطلاق نوع ادبی اعترافات یا اعتراف گونه بودن به المنقذ من الضلال و دلیل صحیح معیت این اثر با اعترافات بپردازد. در راستای تحقق این اهداف، ابتدا به روش توصیفی- تطبیقی به بررسی این دو اثر از لحاظ ساختار و محتوا پرداخته شده؛ سپس، از روش تحلیلی انتقادی استفاده شده است. نتیجه این که بر اساس سه مولفه اصلی ساختار اعترافات - آگوستین (قالب داستانی، اقرار به گناهان و مناجات)، المنقذ از لحاظ ساختاری با آن متفاوت است و قراردادن آن در نوع ادبی اعترافات نادرست است اما از آنجا که این دو اثر از لحاظ محتوایی شباهت هایی دارند میتوان آنها را از این دیدگاه در یک نوع قرار داد البته نه در نوعی به نام اعتراف بلکه در نوعی به نام ادب تعلیمی انتقادی آن هم از نوع نقد عقاید

کلمات کلیدی:

ادب اعترافی- ادب تعلیمی- انتقادی- اعترافات آگوستین- المنقذ من الضلال غزالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833852>

